

ECHOES: Η αφήγηση του χρονικού μιας δημιουργίας

Η έμπνευση για την εικαστική εγκατάσταση “ECHOES”, προέκυψε σαν ιδέα αρκετά χρόνια πριν. Αυτό που φιλοδοξούσα να εξερευνήσω ήταν αν η καλλιτεχνική δημιουργία αφορά μόνο στο τελικό αποτέλεσμα ενός πίνακα, ή και στη διαδικασία της δημιουργίας, το ταξίδι δηλαδή προς το τελικό αποτέλεσμα, αφού περιλαμβάνει τον τρόπο στοχασμού και τον ψυχικό κόσμο του καλλιτέχνη.

Στην εγκατάσταση, χρησιμοποιώ τον όρο ECHOES μεταφορικά. Σαν αφήγηση του χρονικού μιας δημιουργίας. Το σκούπισμα του πινέλου με το ένα χρώμα δίπλα ή πάνω στο άλλο, είναι μια ασύνειδη ενέργεια, καθόλου τυχαία, του ζωγράφου, που μεταλλάσσεται αυτοστιγμεί σε σύνθεση ενός έργου τέχνης. Είναι ένας αισθητικός συνδυασμός, που έχει τις ρίζες του στο βάθος της ψυχής του καλλιτέχνη και υπηρετεί, πιστά, τον προορισμό και την ουσία της τέχνης, δηλαδή το να γεννά συναισθήματα.

Νέες ζωγραφικές συνθέσεις γεννιούνται, ελεύθερες, χωρίς εμπόδια και περιορισμούς από κανόνες, και δρουν σαν παράλληλες ιστορίες, άρρηκτα δεμένες με το εκάστοτε τελικό εικαστικό αποτέλεσμα. Μία σύνθεση γεννημένη από άλλες συνθέσεις, σαν την ηχώ της αφήγησης της ιστορίας τους.

Η εικαστική εγκατάσταση ECHOES είναι μία προσπάθεια αποτύπωσης της καλλιτεχνικής διαδικασίας σε έργο τέχνης, δημιουργώντας ένα είδος γλυπτού με τα πανιά στα οποία, τα τελευταία 10 χρόνια, σκουπίζω τα πινέλα και τις σπάτουλες όταν ζωγραφίζω. Αυτά, έχουν φωτογραφηθεί ξεχωριστά το καθένα, απομονώνοντας συγκεκριμένα μέρη τους, που δρουν ως νέες ζωγραφικές συνθέσεις, το καθένα με τη δική του ξεχωριστή ιστορία να διηγηθεί.

Οι συνθέσεις προβάλλονται σε οθόνη και καλούν τον επισκέπτη να σταθεί ανάμεσα στο φως του προβολέα και την οθόνη. Με αυτόν τον τρόπο, η σκιά του επισκέπτη παρεμβάλλεται ανάμεσα στο μέσο και την ιστορία που αποτυπώνεται μέσω αυτού. Η συγκεκριμένη δράση δεν είναι συμβολική. Αντιθέτως, αποτελεί ένα δυναμικό παιχνίδι αυτοέκφρασης. Ο επισκέπτης ανακαλύπτει το χρονικό μιας δημιουργίας και την ίδια ακριβώς στιγμή καλείται να εξερευνήσει νέα νοήματα που προκύπτουν από την παρουσία της σκιάς του εαυτού του. Άλλωστε, ανάμεσα στις λέξεις και στα πράγματα βρίσκεται πάντα η σκιά του ανθρώπου. Κάπου ανάμεσα στην ιστορία που γράφουμε και την ιστορία που φτιάχνουμε βρίσκεται και η ιστορία του εαυτού μας...

Μιλένα Δημητροκάλλη